

פ ר ר ש ר ק ר ל מס. 91
מישיבת וועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה
ביום ה', כ"ט בניסן תשל"ה (10.4.75) בסעה 10.00
כתל-אביב

חברי הועדה:
ח. גרוסמן - יו"ר
י. בארי
מ. דרובלס
ל. דיציאן
א. ורדיגר
ה. זיידל
מ. חריש
מ. פרידמן
ב. צ. קשת
פ. סיגמן

נ כ ח ר:

מוזמנים:
ת. פסחוביץ - משרד המסעטים
מ. ברק - משרד העבודה
י. שכטר - משרד הבריאות
מ. לינדר - הביטוח הלאומי

מ"מ מזכירת הועדה:

רשמה: ש. קוטלר

חוק ביטוח בריאות (תשל"ג-1973)

סדר היום:

- 1386 -

(נודע) ביום 24.4.75

אני פותחת את הישיבה.
בסעיף 7(ב) ביקשנו מהיועצים

היו"ר ח. גרוסמן:

המספטיים לתקן את הסעיף.

י. שכטר:

הצעתנו לכתוב את הסעיף כדלקמן:
"שרי הבריות והעבודה, רשאים,
בהתייעצות עם סר האוצר ועם המועצה, להתיר לקופות החולים לספק למבוטחים
סירותים רפואיים מהסוג שאינם כלולים בסעיף 6, שיפורשו בהיתר, ובתנאים
שיפורשו בהיתר". הכוונה היא, שאם מתירים לקופת חולים אחת, לא ייצא,
סגם קופת חולים שניה תהיה זכאית לכך. לדוגמא, אם קופת חולים אחת רוצה
לתת החלטה, וקופת חולים שניה אין לה כרגע אפשרות לעשות זאת, היא יכולה
להגיש בג"ץ במידה שהיא רוצה גם כן לתת סירותי החלטה, ואז היא תצדק
בתביעה שלה כלפי הממסלה לספק את הסירות הזה. כדי למנוע אפשרות זאת,
נאמר "לפי התנאים שיפורשו בהיתר".

מה בענין מעמד הועדה שלנו?

י. בארי:

לא התייחסנו לכך.

י. שכטר:

אתם מדברים על שרי הבריות והעבודה.
לפי דעתי זה מסרב את הדברים. האם

י. בארי:

זה יחד, או כל אחד בנפרד?

יחד.

מר ברק:

שאלה זו התעוררה בישיבה קודמת
והסארנו סעיף מבלי להצביע עליו,
הוא סעיף 4. חשבנו שלא בטוח שמוכרחים להיות כאן כל השרים. הסעיף עליו
נזים עתה, הוא סעיף שנוגע למעשה כמעט לכל הממסלה. במידה ששר העבודה
צריך להיות שותף לענין חוק זה, וודאי שזהו הסעיף המתאים לכך. מדובר
כאן גם על הביטוח הלאומי. זה לא רק סירות רפואיים.

היו"ר ח. גרוסמן:

כאשר מדובר על שרי הבריות והעבודה,
זה מכביד. הייתי מציע בשלב זה,

י. בארי:

לדבר על סר הבריות, בהתייעצות עם סר העבודה וסר האוצר.

אני מציע שאת הסעיפים המדברים על
שני שרים או שלושה שרים, נשאיר להצבעה

ה. זיידל:

לסוף הדיון בחוק.

אני מסכימה לכך, בתנאי שנבין שלא
בכל סעיף צריך להיות אותו דין.

היו"ר ח. גרוסמן:

יש חוקים ששר אחד פמונה על החוק, אבל
את ה תקנות מתקינים שני שרים.

מר ברק:

השאלה היא האם את התיקון שהציע
מר שכטר צריך לקבל, או להוסיף

היו"ר ח. גרוסמן:

איסור של ועדת הסירותים. אני מציעה שבענין זה לא נכנס לתמונה. את
השאלה אם מדובר בשר אחד או יותר, אנחנו מסאירים שתוח בינתיים.

הסכם לקבל את דעת היו"ר

סעיף 8:

האם סעיף זה בא לקבוע את דמי הביטוח?
אם מדובר כאן על סעיף 7, אני מבין

ה. זיידל:

שעבור סירות נוסף מותר יהיה לגבות תשלום. אבל אם מדובר על סעיף 6,
אלה דברים שהקופה חייבת לספק תמונת דמי ביטוח. שאלתי מכוונת לסעיף 6.

י. ברק:

לא בסעיף 6. כתוב מה כולל הביטוח.

ה. זיידל:

סעיף 7 מתיר להעניק סירות נוסף, ועבור סירות נוסף מותר לגבות תשלום נוסף, ואפשר גם שלא לגבות. אני לא מבין מהו התשלום הנוסף שאפשר לגבות בסעיף 6 מלבד דמי ביטוח.

היו"ר ח. גרוסמן:

ביקורי בית או תרופות שזה כולל בסירות חובה, יכולים לחליט באישור שעבור זה

מקבלים תשלום.

ת. שסחוביץ:

או כליה מלאכותית.

מ. חריס:

האם סעיף 6 מדבר על סירותי מינימום או קביעת המטרה לסירותי המכסימום? מתוך הנחה שהיתה מקובלת עד עכשיו, שלא מדובר בסירותי המינימום אלא בהצהרת כוונות לסירותי המכסימום, אני יכול לתאר לעצמי שלב שבו סירותי החינם לא כוללים סירותים ודברים שיבואו בשלב מאוחר יותר. בשלב מעבר אפשר לקבוע תשלום כדי לבצע זאת. הכול להיות שגם מסקפיים, מכסירי עזר רפואיים, מופיעים בסעיף 6. לפני הפירוט יהיו וודאי דברים שיכללו בהתחלה ודברים שלא יכללו, אלא תמורת תשלום. אני לא רואה שסעיף 6 מכוסה לחלוטין על ידי ביטוח בריאות.

נראה לי שבאיזשהו שלב, נצטרך לומר מה הם אותם הסירותים שהביטוח מכסה באופן מוחלט. אולי זה לא צריך לבוא בשלבים ההתחלתיים, כי זה יהיה אקט כאשר החוק יופעל. אבל לא נוכל לסיים את הדיון בלי לדעת את הדברים הכלולים בביטוח ומה הם הדברים הנשפטים.

היו"ר ח. גרוסמן:

הסארנו לשרים להתקין תקנות בסעיף 6. אמרנו שאנחנו מסתפקים בדברים הבסיסיים

סצריכים להיות.

מ. חריס:

לא כתוב בחוק מה הם הדברים הבסיסיים.

היו"ר ח. גרוסמן:

טיפול רפואי אמבולטורי, איספוזי, תרופות ואספקת רפואית אחרת, אספקת מכסירי עזר ועוד. אלה דברים בסיסיים.

מ. דרובלס:

למה לא נכתוב שעל דברים אלה לא יחול תשלום נוסף?

היו"ר ח. גרוסמן:

מה שנכלל בכל סעיפי המסנה של סעיף 6, לכך יש מקום לתקנות לגבי היתר יתקיבו תקנות אחרות. לא סעיף 8 הוא סעיף פרובלמטי בעיני.

מ. חריס:

סעיף 6 קובע עקרונות, למשל, איספוז. האם איספוז מכל הסוגים בלי הגבלת זמן וכדומה? לדעתי, מה שנקבע בסעיף 6 נותן לשרים אפשרות לקבוע מגבלות, שעד גבול מסויים במסגרת הביטוח, ומעל זה - בתשלום. סעיף 8 אומר שאפשר להשיל תשלום על חלק מהאיספוז. חסר לי אותו מינימום במסגרת האיספוז שהוא במסגרת הטיפול הרפואי שניתן חינם. לפני שנסיים את הטיפול בחוק, נצטרך לדעת באיזו נקודה מתחילים.

היו"ר ח. גרוסמן:

אתה רוצה לראות את התקנות לפני שאתה גומר את הדיון בחוק?

מ. חריס:

לא. לפני שיופעל החוק. את הסעיף של המינימום ההתחלתי נצטרך לקבל ולאשר. אני חושב שהתקנות האלה חייבות להיות מוכנות יחד עם החוק.

היו"ר ח. גרוסמן:

אתה מציע להוסיף חוק סעיף האומר, שהשרים או השר יביאו לאישור ועדת

הסירותים, את סירות המינימום שניתן תמורת דמי הביטוח.

י. בארי:

כל עוד בסעיף 6 (א) יטארו הפלים
"בהיקף, במידה ולפי פירוט סיקמט
שר הבריאות...". למעשה בהטארת הטלים האלה הטארת סיקול כמעט מוחלט לשר,
גם אם תוסיף ויצפת מינימום. בסעיף 6 נראה לי שההתייעצות עם שר האוצר
היא מובנת. אבל נראה לי שצריך לתכוע לא רק התייעצות עם המועצה, אלא אישור
של המועצה ואישור של ועדת הסירותים הציבוריים. במקרה זה אני מסכים
לסעיף 8.

מ. דרובלס:

איננו יכולים לקבל את סעיף 8, לפני
שנתקן ברורות את סעיף 6. בסעיף 6
הוצע על ידי כמה חברי ועדה, להוסיף עוד סירותי מינימום, לכלול שיפול
בחולים כרוניים.

היו"ר ח. גרוסמן:

זו היתה הצעה, והיא קיימת.

מ. דרובלס:

שיפול בסינים. אם נקבל את סעיף 8
המוצע, יכול להיות שיוצאו תקנות
במסגרת סעיף 6, שיהיה צורך בתשלום מיוחד. בקשר לסעיף 7, אני מבין.
לכן, לא נוכל להחליט על סעיף 8, לפני שנסכם את הסירותים המינימליים
שעלינו לתת למבוטחים ואשר עליהם לא יחול תשלום נוסף.

ה. זיידל:

השאלה היא, מה היתה כוונת מציעי
החוק כאשר הוא הוגס לקריאה ראשונה.
בדברי ההסבר היה מדובר על כך, שאלה סירותי מינימום שחייבים להינתן תמורת
דמי הביטוח. אם כך, איננו יכול להסכים לסעיף 8, המתיר לקבוע תשלום נוסף
בתקנות עבור אותם הסירותים. לכן, גם התוספת של חברי הכנסת בארי אינה
נראית לי. אני תומך בגישת חבר-הכנסת חריש שאנחנו חייבים בסופו של דבר
להגיע לידי קביעת מינימום הסירות שחייב להינתן תמורת דמי הביטוח.
סעיף 8 אומר מצד אחד שהוא מסתמך על סעיף 6 שמדבר על סירות מינימום,
ומצד שני אומר שתמורת סירות המינימום אפשר להוסיף תשלום.

מ. יזיד:

אילו אמרנו בסעיף 6 בסוף, לאחר שכתוב
"בהתייעצות עם שר האוצר" גם "באישור
ועדת הסירותים" הייתי מבין שבועדה נבחן באופן יסודי מה סירות המינימום
במסגרת החוק. אבל בשרם יודעים מה הם סירותי המינימום, לא נולים לחוקק
את סעיף 8. על ידי כך אפשר יהיה לכתוב בסעיף 8 "למעט את אלה שאושרו
בתקנות".

א. ורדיגר:

אני מחשב שאת סעיף 8 יש לעקור
מן המקום, לפחות בחלקו, החלק המדבר
על אפשרות של קביעה שהסריים יכולים להתקין תקנות. את החלק הזה צריך לתוסיף
לסעיף 6(ג).

ת. פסנחוביץ:

הוא מתיחס גם לסעיף 6 וגם לסעיף 7.

א. ורדיגר:

אני תומך בהצעת חבר הכנסת בארי,
להוסיף "באישור ועדת הסירותים"
יודעים שיש פיקוח ולא יכולה להיות חריגה.

פ. שינמן:

דברי ההסבר אינם תואמים לסעיפים
שמוצעים לנו. הייתי אומר שהכוונה
של סעיף 8 אולי היתה, שכל מה שכלול בסעיפים 6-7 זה ללא תשלום. אם
יאושרו סעיפים נוספים, עליהם אפשר יהיה לגבות או לא לגבות תשלום. אני
מציע שנגיד, שכל מה שנאמר בסעיפים 6-7, זה ללא תשלום.

היו"ר ח. גרוסמן:

היתה הצעה להסאיר את הסעיף כפי שהוא,
בתנאי שלסעיף 6 תתווסף פיסקה האומרת,
שהסר או הסריים יקבעו בתקנות את הפירוט של הסירות המינימלי הניתן
חינם, באישור ועדת הסירותים הציבוריים, או המועצה והועדה. זאת אומרת
שלפי סעיף 6 הסר חייב להתקין תקנה כדי לתת פירוט. התקנות האלה תהיינה
מעוגנות בחוק, באישור ועדת הסירותים, ואז, כאשר גויה בטוחים מה הם
הדברים הבסיסיים שניתנים חינם בהתאם לתשלום דמי ביטוח, כל מה שנוסף לכך,
על כך אפשר יהיה לגבות או לא לגבות תשלום נוסף.

11.4.75

ח. גרוסמן:

הצעה שניה אמרה, שלסעיף 8 תהיה תוספת, שבמידה שלא נקבע בתקנות, ב אישור המועצה וועדת הסירותים הציבוריים של הכנסת, אפשר להתיר בתקנות.

ל. דיציאן:

אני מציע שיהיה כתוב ש"שר הבריאות יהיה רשאי בהתייעצות עם שר האוצר... לקבוע תשלום... בעד סירותים הכלולים בסעיף 7 ובעד סירותים הכלולים בסעיף 6 (א) ו-(ב), אך ורק בהתאם לתקנות שיאושרו על ידי ועדת הסיחות של הכנסת". זה דבר אחר לגמרי. אני קובע בסעיף 6 הוא חובה, אלא אם ועדת הסירותים תאשר יוצא מן הכלל.

הי"ר ח. גרוסמן:

זה אינו סותר את מה שהציע חבר הכנסת בארי. אתה אומר שמה שנוגע לסעיף 7, אין צורך באישור הועדה. אשר לסעיף 6 - יש צורך באישור.

ל. דיציאן:

אני ער לעובדה שבסעיף 6, בחלקו, יש סירותים מסויימים אשר באופן תקציבי לא קופות החולים ולא המדינה יכולים לעמוד בהם. אני אומר שהכלל הוא שמה שכתוב בסעיף 6 הוא חופשי, ומה שהוא רוצה להגביל, הוא צריך לכך את אישור הועדה.

ג. חריט:

אתה מציע את התוספת שלך, תוך השארת סעיף 6 כפי שהוא. כאשר אתה עושה זאת, ואין אפשרות תקציבית לשאת בסירותים מסויימים, על פי סעיף זה, הדרך היחידה בפני השר היא לא להפעיל את הסירות בכלל.

ל. דיציאן:

הצעתי למחוק "לפי הפירוש שיקבע שר הבריאות".

ב. צ. קסט:

אני מתנגד בכל תוקף לפתן אפשרות לקופת חולים זו או אחרת לתת זכויות או סירות נוסף למבוטחים שלה, כדי ליצור שוק פרוץ בהתחרות על חברים בקופה.

הי"ר ח. גרוסמן:

בסעיף 7(ב) דנו ביסיבה הקודמת ובקטנו הצעת תיקון ממסרד הבריאות. התיקון שהוצע לנו הוא על דעת כל חברי הועדה. אם יש לך המייגות בענין זה, תרשום אותה. אני לא יכולה לחזור לדון בסעיף זה.

י. שכטר:

סעיף 8 בא להתיר במקרים מסויימים, לתת אפשרות לגבות תשלום לאותם סירותים החופשיים הניתנים לאזרח עקב דמי הביטוח. לדוגמא, אם ניקח את בעית התרופות. אם יגיעו למסקנה שיש בזבוז גדול בתרופות ורוצים לפנוע אותם על ידי השלת תשלום, יש לכך היתר לפי סעיף 8.

הכוונה שעבור סירותים שאתה רשאי לקבל במסגרת סעיף 6 או 7, שר הבריאות, בהתייעצות עם המועצה, רשאי להתיר תשלום סימלי או מינימלי.

ל. דיציאן:

איפה כתוב "סימלי" או "מינימלי"? אל תתקן את הכתוב.

מר ברק:

הוסמעו הצעות שהסעיפים האלה יהיו באישור הועדה ובאישור המועצה. אני רוצה להתייחס לאישור המועצה. אני לא ממליץ על אישור המועצה. שם יושבים נציגי קופות החולים, כין היתר. לא רצוי שהם יחליטו אם לקבל או לא לקבל תשלום. מוטב שהם לא יהיו הפאשרים.

הי"ר ח. גרוסמן:

אם נוסף שכל סעיף 8 יהיה באישור ועדת הסירותים של הכנסת, נדמה לי שיש לנו איזשהו בטחון שזה יהיה בידי גוף פרלמנטרי אשר יחליט אם גובים תשלומים עבור סירותים מסויימים או לא. זה נוגע גם לתרופות, גם לביקורי בית וגם לאישפוז. אלה דברים בסיסיים. וזאת תוך כך שנטאיר

ח. גרוסמן:

עדיין את הניסוח הסופי של הפירוש בסעיף 6, או מחיקה, או כפי שזה. בסעיף 6 יש שלוש אפשרויות שעדיין לא החלטנו ביחס אליהן. איך שלא ישול דבר, ברור שכל תיקון, יהיה לשובת המבושח. יחד עם זאת, אני מציעה שנסכם אתסעיף 8 עם התוספת "באיטור ועדת הסירותים של הכנסת".

כיוון שלא סיכמנו בסעיף 6, אני מציע שלא נסכם גם בסעיף 8. מ. ידיד:

היו"ר ח. גרוסמן: נסכם את סעיף 8 בתוספת איטור ועדת הסירותים של הכנסת. אם לאחר איטור סעיף 6 יהיה חבר ועדה שלא־סתפק בכך ויציע לתקן את סעיף 8 - זכותו.

מ. בארי: אני מבקש להוסיף איטור המועצה. אינני מתרשם יתר על המידה מן השענה, שלכאורה היא יפה. אבל בסעיף 83 רואים מה הפעולות שנכללות בסמכויות המועצה, ואם מותר למועצה לקבוע תעריפי סירותים וכן הלאה, היא יכולה לאשר גם בסעיף זה. אם לאו - יכול להיות סייג מסויים לגבי חברי קופות חולים. צריך לחזק את סמכויות המועצה בתחומים מסויים.

מר ברק: בסני מיטורים זה לא טוב. אם המועצה לא תאשר - מה תעשה הועדה? זה יצור תסבוכת שלא תצא מזה.

מ. בארי: לא אלחם על כך.

ל. דיציאן: בסעיף 8 צריך להוסיף "במידה שלא נקבעו בתקנות או בחוק". סידרי גבית תשלום ייקבעו בתקנות של קופות החולים, במידה שלא נקבעו בתקנות או בחוק.

מר ברק: זה רק הסדרים.

ל. דיציאן: הסאלה תתעורר אחר כך, אם זה ייעשה באמצעות קופות החולים או באמצעות הביטוח הלאומי.

מר ברק: תשאיר זאת לתקנות.

ל. דיציאן: בחוק כתוב שזה על ידי קופות החולים. אני מציע שזה יהיה באמצעות הביטוח הלאומי. אני סוטר לעצמי את הזכות לתקן זאת אחר כך.

היו"ר ח. גרוסמן: סעיף 8 מדבר על הפרינציפ. אל נערכב סמחה בסמחה. כאשר נגיע לתשלום של דמי ביטוח ותשלומים נוספים לביטוח, נדון בזה.

ת. פסחוביץ: החוק הוא מקשה אחת, ותמיד מיטבים הערה אחת בחוק להערה אחרת. כאן קבעו ססידרי גבית התשלומים ייקבעו בתקנות של קופות החולים, במידה שלא נקבעו בתקנות. אם המחוקק לא כותב זאת, הם יקבעו בתקנות שלהם. אין הסדר על ידי המחוקק, הם עצמם יקבעו בתקנות שלהם. הכוונה אינה לדמי ביטוח. פה מדובר על תשלומים נוספים עבור סירותים אחרים שאינם כלולים בדמי הביטוח. אם תכללו זאת, הייתי מציעה להשתמש במלה "חיקוק". זה מיותר לדעתי. זה לא יזיק.

היו"ר ח. גרוסמן: אם כך, תכניסו זאת.

ל. דיציאן: אני לא רוצה להכנס לפירוש מה זה חיקוק, ואני רוצה לכתוב תקנות או חוק.

סעיף 9 (א):

ל. דיציאן:

לפי סעיף זה קופת חולים יכולה לספק את סירות ריפוי הסינים באמצעות מרפא סינים, ואני מתנכד לכך בכל תוקף, עם כל הכבוד. אני מתנגד שיוכלו להטיל סירותים רפואיים על מי שאינו רופא.

ה. פנחסוביץ:

בפקודת המתעסקים ברפואה הסכם שמרפא סינים יכול ורשאי לעסוק בריפוי

סינים.

ל. דיציאן:

אני מסיג על המלים "בעל מקצוע רפואי אחר".

הי"ר ח. גרוסמן:

ומה עם פיזיותרפיסטית, מרפאים בעיסוק?

ל. דיציאן:

אלה אינם עובדים רפואיים. הם בעלי מקצוע. בשלב זה אני רוצה להסאיר

לי את האופציה להסתייג מכך. בסירותי הסינים של בתי ה ספר, בסום בית ספר לא ניתן הסירות על ידי מרפא סינים. אם מישהו רוצה ללכת באופן פרטי למרפא סינים, יבוסם לו. אם נקבע שזה כלול בביטוח בריאות, אני רוצה שזה יינתן על ידי רופא סינים ולא מרפא. מרפאי סינים עובדים כ דין במדינה. אם זה סירות יקר, ואם ישילו זאת על קופת חולים בתוקף החוק, הם יחפסו אפשרות לקמץ ולקצץ בהוצאות ויעסיקו מרפאי סינים.

הי"ר ח. גרוסמן:

אני מבינה שאין מי שמצטרף לדעת חבר הכנסת דיציאן, ואם כן, זו

דעת יחיד.

י. בארי:

אני רוצה לתקוף את הסעיף מזווית אחרת לחלוטין. כל עוד מדובר על מתן

סירות באמצעות מוסדות רפואיים - יפה. מרגע שמדובר על הסכמים בין קופות החולים ומוסד רפואי או בעל מקצוע אחר - אנחנו פותחים פתח לאפליה במספר ענפים כלכליים. יגיעו להסכם עם פלוני, ולא יגיעו להסכם עם אלמוני. יעשו הסכם עם פיזיותרפיסט פלוני ולא עם אלמוני. אינני צריך להרחיב את הדיבור ולומר מה זה אומר לרכז את הדברים האלה. אני מציע שברגע שקופת חולים אינה יכולה לספק את הסירות, השוק פתוח לתחרות חופשית בין אלה שלא נמנים עם עובדי קופת חולים, והמבוטלים יכולים לפנות לרופא סינים שהם רוצים וכן הלאה.

ה. זיידל:

זו הצעה של קופת החולים הכללית. היא מציעה להוסיף: "או על ידי

הסתתפות של קופת החולים בתשלומיו של המבוטח תמורת שיפול רפואי, או בדרך אחרת". זאת אומרת שהחולה יכול לבחור לו.

מ. ידיד:

מה זה "רופא או בעל מקצוע אחר"? קופת חולים יכולה להתקשר גם עם

בית-מרקחת מסויים.

הי"ר ח. גרוסמן:

זה המצב הנוכחי עם קופות החולים האחרות, לא הכללית. יש רשימה של

בתי מרקחת שם יש הסכם עם הקופה ושם קונים הלקוחות את התרופות.

מ. ידיד:

המבוטח רשאי לבחור לו כל בית מרקחת שנראה לו.

ת. פסחוביץ:

אם לא יהיה הסדר בנושא, החולה יבחר לעצמו את הרופא היקר ביותר, ויגיש

חשבון בלתי-מוגבל לקופת החולים. מוכרח להיות קשר בין קופת החולים לבין הרופאים. צריך להיות הסכם על גובה התשלום שהם יקבלו. זה קיים גם בכל קופות החולים שאינן קופת החולים הכללית. החולה בוחר מתוך רשימה של מספר רופאים בכל מקצוע.

זיידל:

הסעיף אינו אומר שהחולה רשאי לבחור מתוך רשימה.

ת. פסחוביץ

זה סעיף כללי. הסירותים יהיו או במוסדות רפואיים של קופת החולים, או אצל רופא שיש עימו הסכם. זה לא אומר שרק אחד.

ל. דיציאן:

אצל רופא שיש עמו הסכם, אני מסכים.

פ. פסחוביץ:

יש שיפולים אחרים, לא רק של רופאים. כמו אחיות.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מעמידה להצבעה את הצעת חברי-הועדה. הכנסת דיציאן בקשר ל"אחרים".

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חבר-הכנסת דיציאן - 1
נגד רוב

הצעת חבר הכנסת דיציאן לא נתקבלה.

ל. דיציאן:

אני מבקש לרשום הסתייגות.

ב. צ. קסת:

אני מבקש שחבר הכנסת דיציאן לסקול זאת מחדש.

ל. דיציאן:

בינתיים אני רוסם, ואחר כך אסקול.

פ. ידיד:

כאשר מדובר על "כדין", זה ברור. כאשר מדובר על לפי הסכמים שבין קופות החולים... רפואי, אולי מוטב לרשום "מוסד רפואי מוכר".

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חושבת שזה ברור.

מר ברק:

לא צריך לכתוב "מוכר". המדובר על מוסדות הפועלים כדין. אם הוא פועל

כדין, הוא לא צריך להיות מוכר.

היו"ר ח. גרוסמן:

זו בעיה קשה מאד. יש לנו מה לומר על מוסדות שלא היינו חושבים שהם צריכים להיות מוכרים. לחבר-הכנסת בארי, אינני רואה אפשרות שלא יהיה סירות לפי הסכמים. נכון שקופת חולים יכולה לעשות הסכם עם פלוני ולא עם אלמוני. מה לעשות? היא לא יכולה להגיע להסכם עם כולם. הופא שיש לו הסכם עם קופת חולים, הוא לוקח מחיר אחר מפי שגובה פלקוח פרטי.

י. בארי:

אני מסכים עם הרעיון שצריך לפתור את ענין התשלום. אבל נביח שפתרנו את בעית התשלום. עטרה בתי מרקחת יהיו מוכנים לספק במחיר של קופת חולים, אבל היא תעשה הסכם עם אחד, והמבוטחים יצטרכו לרוץ לקנות רק שם.

היו"ר ח. גרוסמן:

אנחנו רוצים שהענין יהיה מוסדר וכי קופת חולים תהנה מהקלות על ידי הסכמים, מצד שני רוצה למנוע קיפוח או העדפה של מישהו. אני לא יודעת איך לפתור זאת.

ת. פסחוביץ:

יתכן שאפשר יהיה למצוא פתרון. נאמר "הכל כפי שנקבע בתקנונה". התכנון שעון אישור של השרים הללו, והאישור של השרים צריך להיות מותנה בכך שיהיה פירוש ביחס להסכם, ואז נאמר שהיא תתקשר לפחות עם שלושה-ארבעה בתי מרקחת בעיר שיש בה מספר תושבים מסויים. לא יתכן שקופת חולים בעיר גדולה תהיה קטורה, למשל, לרופא מקצועי אחד. היא לא תוכל לתת סירותים במצב כזה. כיוון שזה שעון אישור השרים, נראה לי שהמקום לתיקון הבעיה הוא בתקנונה המפורט יותר. אבל אי-אפשר לחייב את הקופות להתקשר עם זה ולא עם אחר. בתאוריה, יתכן שאפשר להגיש ערר בפני השרים. אפשר יהיה להוסיף הערה בענין זה.

ג. חריש:

צריך להבחין בין שני סוגי דברים. ברגע שיש צד כלכלי לענין, זה סוג אחד של דברים. סוג שני הוא הסירות האיס, שבו איזה סידרי גודל. יש הגבלה פיזית כמה רופא אחד יכול לקבל. השאלה היא, אם לא צריך להבחין בין שני סוגים אלה ולאפשר לרופאים מוכנים לתת את הסירות הזה, להצטרף לסירות. מוסד רפואי יכול לתת זאת יותר בזול. אם מדובר על סתן סירות בנושא רפואי, צריך שייקבע על סמך הסכם ששלושה-ארבעה רופאים מוכנים לתת את הסירות בתעריף מסויים, ואז יבואו רופאים אחרים ויגידו שהם מוכנים לתת את הסירות באותם התנאים. האם לא צריך לאפשר להם להצטרף לסירות הזה? האם בוכל למצוץ מהם להצטרף לסירות הזה?

ל. דיציאן:

אני מצטער שהרעיון של גב' פסחוביץ אינו מתקבל על דעתי. בסעיפים 22 ו-24 כתוב מה צריך להיות בתקנון של קופת-חולים. אם זה לא נוגד את החוק, הסר רסאי לאשר את התקנון. לא כתוב בסעיף 22 שיהיה סירות חפטי. הם יכולים לוטר שלפי התקנון של קופת חולים איקס, ההסכם עם רופאים אלה ואלה, ולא תהיה כל אפשרות לטר לא לאשר בגלל זה את התקנון. הסר לא יכול לסרב לאשר את התקנון אם יתקשרו רק עם אופא עינים אחד וכן הלאה.

היו"ר ח. גרוסמן:

כל קופת חולים רסאים לקבל או לא לקבל רופא כעובד שלה. הוא הדין במקצוע אחר. יש פיזיוטרפיסטים שקופת חולים ומגיעה אתם לידי הסכם שהם מקבלים בבית. לשם מה להצר את צעדי קופות החולים בתחום זה? קופת חולים לא תוכל לפעול. נאמר לקופת החולים שהיא לא יכולה לעשות הסכמים עם עובדים מסויים? קפת חולים מחוייבת להעסיק כל אחד באופן מלא? אני לא חושבת שאפשר להוציא את ענין ההסכמים.

י. בארי:

לענין התעריפים צריך למצוא פתרון.

היו"ר ח. גרוסמן:

למה רק תעריפים? יש מומחה. הוא אינו עובד בקופת חולים. אבל קופת חולים עושה אתו הסכם שמקרים מסויים הוא מקבל לפי הפניה שלה. הוא עובד לפי חוזה. מי שרוצה להגיע אליו באופן פרטי - בבקשה. אבל אם רופאים ששילו באדם מעונינים בחוות הדעת של אותו מומחה, הוא יגיע לפי הסכם של הקופה. המבוטח נקנה מזה.

י. בארי:

אם בתל-אביב קיימים 10 מכוני רנטגן, שרמתם שווה, אבל פלוני הוא קרובו של מנהל קופת חולים בתל-אביב. ייעשה הסכם אתו ולא עם אף אחד אחר מיתר התשעה. הצעתי היא שאם מבוטח בקופת חולים אינו יכול לקבל את הטיפול הפיזיוטרפי, למשל, בקופת חולים, הוא יוכל לבחור לעצמו אחד מתוך 10 פיזיוטרפיסטים. והוא הדין לגבי בתי-המרקחת. כאן לא מוזכר אפילו מכרו. שום דבר אינו מחייב את קופת חולים ללכת למכרו.

היו"ר ח. גרוסמן:

קופת חולים מציעה בסעיף 9 להוסיף: "או על ידי השתתפות של קופת חולים בתשלומיו של המבוטח תמורת טיפול רפואי, או בדרך אחרת". לי נראה הסעיף כמות שהוא. כל שינוי הוא הסתבכות.

מ. פרידמן:

אפשר לאפשר לחבר-הכנסת בארי למצוא נוסח. את הרעיון הבסיסי אני מקבלת.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם חבר הכנסת בארי ימצא נוסח וירצה להגישו, אעמיד אותו להצבעה.

מ. ידיד:

אני מסכים לניסוח הקיים. אבל מאחר שחבר הכנסת בארי הביע דעתו, אני מציע שלא נסכם היום בסעיף זה ונאפשר לו להביא הצעה.

היו"ר ח. גרוסמן:

בפרינציפ הועדה מקבלת את הנוסח כפי שהוא. אם חבר הכנסת בארי יביא הצעת

תיקון, נעמיד אותה להצבעה.

ולא, אני רושם הסתייגות.

י. בארי:

קופת חולים מתחייבת לתת את כל הדברים, ונוסף לזה נותנת את הבריחה

ל. דיציאן:

בידי המבוטח שיפנה למי שהוא רוצה.

זה שירות לעניים.

מ. דרובלס:

כל הזמן מדברים על ארגון איזורי של שירותי הרפואה. מישהו יקבע שהארגון האיזורי בגליל המערבי הוא נהריה, ואת מישהו אחר זה לא יספק, והוא ירצה לנסוע לכיילנסון. הוא יכול לעשות זאת, אם יש לו הפניה של הרופא המטפל, אבל אם יוכל לעשות זאת על דעת עצמו, איננו יכולים לעשות זאת. זה סותר את המסקנות של ועדת הסירותים שנתקבלו פה אחד על המטלה ושירותי הבריאות בארץ.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני שומר לעצמי את הזכות להסתייג.

י. בארי: